

Nisan

◆ Bircan Akyüz

Bağrına mevsimlerin düştü yağmur damlası
Simurg'un kanadından süzüldü nur atlası

Rahmet olup yağınca rıhtımları kıskandım
Merhamet ateşiyle sırlıklam ıslandım

Aşkınla incilendi, mavilendi deryalar
Ebedi bir uykudan uyandı kanaryalar

Susayan sinelere umut, heyecan doldu
Dirilmez dedikleri bedenlere can oldu

Bir kutlu pazartesi, kokunla hayat buldu
Yüz sürdü eşiğine canlar seyahat buldu

Düşünce çöllerime damlanı yudumladım
İçimdeki çiğdemini yolunu adımladım

Ne olur bir umut ver yürürüm izlerinde
Boğulmak çok isterim rahmet denizlerinde

Gözlerinden öğrendim ölürken de gülmeyi
Sahrada yol alırken kumlara gömülmeyi

Akışınla sağıldı menzildeki bu zaman
Aşkınla dağılmıştı başlardaki bu duman

Suya hasret topraklar can evinden vuruldu
Kâinatın kalbine payitahtlar kuruldu

Süreyya gözlerinden içtim ezgilerini
Bulmuştum kaderimde ince çizgilerini

Ayların efendisi yeşertti umutları
Bir katreyle erimiş yıkılmıştı putları

Semadan üzerime döküldü bütün renkler
Renkleri kucakladı yerde bütün ahenkler

Saadet tezgâhında ince bir nakış ördüm
Süzülen her manada senden bir bakış gördüm

Özledim, gözlerimde zerrelere filizlendi
Özledim, sözlerimde ezberlerin gizlendi

Sen gelince içimde kandiller ateşlendi
Sen gelince taşlara nakışların işlendi

Sen gelince duruldu, rüzgârlar fırtınalar
Bir meltem olup aktı ellerdeki kınalar

Bir masala dönüşen efsaneydi akışın
Zulmeti nurla boğdu bir kerecik bakışın

Kızıl yıldız doğmuştu bu dünya semasında
Sütunlar yıkılmıştı Kısra'nın sefasında

Büyük Zerdüşt ateşi sönmüştü gelişinle
Parmagından su aktı bir kere gülüşünle

Güllerin kokusunu bağrına bastı Hira
Gözünden kanlı yaşlar akıtmıştı Bahira

Güvercin yuvasında zulmete ağ örmüştü
İnsanlık kâinatın sultanını görmüştü

Bir ebru deseniydin kelebek kanadında
Bir 'insan' mı gizliydi bu beş harflik adında

Adını kalpten silmem, düşürmem dilden Nisan
Sonunda anladım ki sensiz olamaz insan